

Jag blev ombedd att skriva nyårs krönika!

Läser med förtjusnings Toni:s Nyhetsbrev ”Varning Schönfelder”

... och detta är mitt bidrag:

Klockan är slagen och valåret står snart för dörren. Utanför fönstret råder stor arbetslöshet och välfärden är illa skadeskjuten.

Kanske skulle jag börja en krönika som skrivs så nära inpå aftonen med att recensera året som gått, rada upp alla bedrövligheter, avsluta med tack för kaffet och bifoga en bild på min sjukskrivna morsa.

Men jag har ingen lust, inte den här gången. Istället vill jag skriva in det nya året och visa vilka möjligheter det finns för att bygga landet om politikerna vilka är folkvalda tar problemen på allvar.

Framåsyftande reformer har inte duggat tätt under min livstid. Faktum är att vi är den första generationen i modern tid som växer upp med sämre förutsättningar än vad våra föräldrar hade. Våra föräldrar och morföräldrar fick uppleva ett Sverige som utvecklades till det bättre, omfattande reformer genomfördes som gjorde livet och vardagen mer jämlik. Jag är ingen nostalgiker, jag menar inte att allt var bättre förr, jag konstaterar bara att det alldeles för ofta och alldeles för länge har varit försämringarnas tid. Det har gått åt helt fel håll.

Vi är barn av vår tid och samhället har än så länge inte behandlat oss som ska bygga landet i framtiden väl. Stora skolklasser, otrygga anställningar och arbetslöshet har präglat den generationen jag tillhör. När något ska förändras i skolan eller på arbetsplatsen har det i praktiken ofta inneburit att det ska försämrans.

Höjer jag mitt glas för en politik som har ambitionen att bygga världens bästa välfärd, för vi förtjänar bättre.

Tack för kaffet.

... tillönskar en trogen läsare.